

Разумен човек е онзи, който използва силите на живота за доброто на своето бъдеще. В туй отношение всички велики Учители в света са давали ред методи за саморазвитие, за самовъзпитание. В туй направление всеки от вас трябва да се развива по онзи път, който му е определен.

Пазете се всички да не отбивате някого от неговия път. Не се старайте да дадете на другите хора тази окраска, която вие имате, защото щом пожелаете това, вие сами ще се спънете. Една идея е ценна, когато е самородна. Докато е една, оригинална, тя има цена, но щом станат две, те се омаловажават. Затова всеки трябва да се ползва от живота на другите хора дотолкова, доколкото те могат да му дадат подтик да се повдигне.(...) каквото противоречие и да се яви в ума ви в даден момент, то е на мястото си, защото в Природата никога не се допускат неща, които не допринасят полза. Ние не знаем случай, дето да се е допускало нещо, което да не е принесло своята полза. Всички неща, които се допускат в света, колкото и да са отрицателни, дали ние можем да ги разберем, или не – те имат своята полза. Туй е един велик закон в Природата. Трябва да знаете, че туй, което става, независимо от това дали то е приятно, или не за вас, то е в реда на нещата. Човек се ражда – то е в реда на нещата; умира – то е в реда на нещата; боледува – то е в реда на нещата; сиромаш е – то е в реда на нещата; каквото и да става с човека, то е все в реда на нещата. Самият живот изисква всичко това. (...) Не е лесно човек да се справи с чувствата си. Казва някой: „Търпи!“ – „Ще търпя, разбира се, но не мога да бъда разположен.“ – „Защо не се засмееш, защо не посвириш малко?“ – „Не мога. Докато кожата ми не заздравее, нито мога да свиря, нито мога да пея – само за раната си мисля.“ Значи моята мисъл е концентрирана към болката. Защо са болестите? – За да се концентрираме. Природата иска ние да научим закона на концентрирането. Как ще ни научи? – Понеже ние се разсейваме навън, тя ни създава разни болести. И беднотията, и страданията – всичко това са процеси за концентриране, т.е. за влизане в самите нас. И тогава ще знаете, че всяка неприятност ви е дадена, за да се концентрирате. Използвайте тогава този случай да се концентрирате, да се съсредоточавате в себе си. Противоречията, които се създават в чувствата, се регулират от един велик закон – да дойде човек до положение да владее чувствата си, да бъде разположен всякога. Това е най-великото в живота. Да можеш да трансформираш всяко неразположение на чувствата си и да се повдигнеш над вълните на живота, това е най-голямото изкуство. Значи трябва да знаеш да хвъркнеш – нищо повече. В хвъркането седи великият смисъл на живота; то ще може да те обхване и повдигне над временните смущения на живота.(...) *Вие ще разрешите всички въпроси в живота си, като вярвате в Бога. Има само един начин, по който можем да заставим Бога да ни помага. Дали човек вярва в Бога, или не вярва, този закон е общ за цялото органическо царство, като започнете от най-малките същества до най-големите. Като говорят по този начин: „Аз вярвам в Бога“, Господ ги слуша. Всички, които употребяват този метод, се хранят от общата трапеза на Природата. Сега ще ви оставя вие да търсите този метод и всеки да го приложи за себе си. Този метод е само един. За всяко същество и за човека има само един начин, по който неговата нишка е свързана с първичното в*

*Битието.(...) Учението не е цел в живота. То е средство. Едно трябва да знаете: човешкият дух, който е излязъл от Бога, е учен, силен, но човекът е забравил това и трябва да му се припомни да придобие изгубеното*

*.*

*(...)*

*Някой казва: „Аз работя над хората.“ Ти работиш над хората, но над себе си не работиш. Човек не може да работи над хората: той работи само над себе си.*

*Резюме на лекция пред ООК, държана от Учителя на 19 февруари 1925 г.*